

A SZERKESZTŐSÉG POSTÁJÁBÓL

Miért zárták be az ifjúsági klubot Salgótarjában?

Az utóbbi időben főleg az esti órákban egyre több fiatalt láthatunk az utcákon csatangolni, vagy még rosszabb esetben kocsmákban, mulatóhelyeken.

Alig másfél hónappal ezelőtt még más volt a helyzet, ugyanis városunk művelődési otthonában működött egy ifjúsági klub. Vezetősége fiatalokból tevődött össze, kik gondoskodtak az állandó programról. Társasjátékok, televízió, rádió, legfrissebb napilapok, folyóiratok, nagy számban álltak a művelődni, szórakozni vágyók részére. Voltak gazdaság-politikai, természettudományi ifjúsági előadások, s a TIT is nemegyszer rendezett igen hasznos előadásokat. Sőt terveztek a jobb idő beálltával közös kirándulásokat is. A klub fiatal vezetői gondoskodtak a rendről. Ügyeléseket jelöltek ki az immár klub-tagkönyvvel rendelkezők népes táborából. Egyszóval említésre méltó, igen dicsérendő klubélet folyt, míg — nem tudni milyen okból, vagy kinek a kezdeményezésére — egyszercsak nem nyitotta ki kaput a fiatalok

„törzshelye”. A fiatal vezetők tanácstalannak voltak, problémáikon nem segített senki, Talán ők is hibáztak abban, hogy nem fordultak illetékes szervekhez azonnal segítségért, ám az irányító szervek sem mutattak nagy érdeklődést gondjaik iránt.

S most mit is csináljon egy fiatal, mikor mondhatnánk, másodikk otthona is megszűnt? Most, hogy beállt a hideg idő, állandóan otthon nem marad, mulatóhelyeken, kocsmákban köt ki. S ez igen veszélyes dolog, mert ilyen helyen szeszest italt „lillik” inni. S a szesz megárt, kezdődnek a bajok otthon a szülőkkel, a gyerek sokáig kimarad, rossz társaságba keveredik.

Úgy érzem nem szükséges párhuzamot vonni a klubélet, s a mulatozás között, hisz a különbség nyilvánvalóan világos.

Igen helyes lenne, ha az illetékesek felfigyelnének az ifjúság kérésére, s az új esztendővel egy új, az eddigieknél még jobban szervezett klub állhat a fiatalok rendelkezésére.

Kollár Péter

Az olvasó kérdez — az illetékes válaszol

Bevisz Ferenc etesi kisiparos a következő kérdéssel fordult szerkesztőségünkhöz:

— Nyolc hónapig beteg volt, ez alatt nem fizette a kisiparosok számára kötelezően előírt havi SZTK járulékot. Olvasónk kérdézi, kaphat-e felmentést a betegsége alatti időszakra vonatkozóan?

Munkatársunk megkérdezte Rafkai Katalint az SZTK kisiparosokkal foglalkozó ügyintézőjét, ho-

gyan járjon el olvasónk.

— Van lehetőség arra, hogy betegség idején a kisiparosoknál szüneteltessék az SZTK járulék fizetését, de ehhez a járási tanács ipari-műszaki csoportjától igazoló írást kell felmutatni, arról, hogy csakugyan nem dolgozott.

Olvasónk azonban betegsége alatt is dolgozott, ezért az SZTK-nak nem áll módjában Bevisz Ferenc kérését teljesíteni.

Egy édesanya írja

A Nők Lapja Szerkesztőségére az alábbi levelet küldte a megyei tanács egészségügyi osztályára:

Szarka Lajosné nézsai tanítónő, dicséret levelet küldött Okos Kata rovatunkhoz, melyben a берцелі szülőthon tevékenységét méltatja. Mivel a rovat anavagsúfoltsága miatt a mellékelt levelet nem tudjuk közölni, önközzök továbbítottuk Szarka Lajosné írását. — Idézünk mi is leveleiből:

„Október 12-én kisfiam született a берцелі szülőthonban. Ezekben a napokban volt egy éves évfordulója a szülőthon működésének. Szinte meglepett, hogy ilyen kicsi faluban a hegyek között nagyon szép modern intézet várja az édesanyákat. Szeretetteljes gondos ápolásban részesítenek mindenkit. Dr. Veress Sándor főorvos úrnak a szülésznőknek és csecsemőgondozóknak a segítségét, gondosságát köszöni sok édesanya nevében

Szarka Lajosné tanítónő”.

Újabb 15 „rendes ház” Salgótarjában

A városi Vöröskereszt szervezésében az elmúlt napokban értékelték a tisztasági mozgalom eredményeit.

Az értékelés alapján újabb 15 ház kapta meg a Tiszta udvar, rendes ház táblát a megyeszékhelyen. A büszke cím birtokosai elhatározták, jövőre valamennyien egy-egy újabb háztulajdonost vonnak be a tisztasági mozgalomba, ezzel is elősegítve a nemes mozgalom célkitűzéseinek megvalósítását.

ÖNCÉLÚ FEGYVERKEZÉS a NATO-BAN?

Mint minden évben, az idei december közepén is összehívott Párizsban az Atlanti Tanács. Csütörtöktől szombattig tanácskoztak a Bois de Boulogne szélén emelkedő székházban a NATO 15 tagállamának külügy-hadügy-és pénzügyminiszterei. Amolyan évi mérleget állítottak fel s elsősorban azt vizsgálták: mennyivel jutott előbbre a NATO-haderő fejlesztése. A kijelölt pont a hírhedt MC-70 dokumentum, a Lisszabonban tíz esztendeje előirányzott fegyverkezési program. Ennek alapján most is keveselték a jelenlegi 22-23 hadosztálynyi európai NATO-hadsereget, hiszen egy évtizede az MC-70 ötven hadosztály felállítását tűzte ki célul. Ez a haderő hagyományos fegyverzetű, további növelése nyilván a „klasszikus” fegyvereket előállító amerikai, angol, nyugatnémet hadiparnak áll érdekében. S a fegyvergyárosok emberei „szakértőkként” ott húzódnak meg az egyes küldöttségekben a diplomaták és tábornokok mögött.

Az Egyesült Államok küldöttsége nyomást is fog gyakorolni a NATO minisztertanácsában szövetségeseire, hogy fokozzák erőfeszítéseiket, hozzanak több áldozatot a hagyományos fegyverzetű hadosztályok számának szaporításáért. A Rusk és Macnamara vezette amerikai delegáció ezzel együtt el akarja érni, hogy a nukleáris fegyverkezés költségeiben is nagyobb részt vállaljanak az európai NATO-államok. Cserébe egyelőre homályos, — de mindenképp ve-

szélyes! — módon beleszólást kíván engedni nekik az atomfegyverek felhasználásába. Az amerikai sajtó úgy véli, hogy ilyen engedmények árán kívánna a Kennedy-kormány Európában külön, nemzeti „atomtőzérők” kialakulását megakadályozni, a nyugati lapok azt írják, hogy valamilyen „európai” vagy „atlanti” közös nukleáris fegyverzet ígéretével kísérli meg az Egyesült Államok meghátrálásra bírni de Gaulle tábornokot, aki a „francia atomtőzérők” mindenképp létre akarja hozni. A közös nukleáris fegyverzet feleslegessé tenné az angolok eddig megvont külön atomfegyverkezését, mi több: a nyugatnémetek sem igényelnének maguknak önálló atomtőzérőt... eddig a nyugati hírmagyarázók okoskodása.

Arra a kérdésre azonban adócsok maradnak a válaszal: a közös NATO-atomfegyverkezés nem azt vonná-e maga után, hogy a Bundeswehr náci tábornokai is közel férközhetnének a tömegpusztító fegyverekhez?

Az Atlanti Tanácsban szó eshetik a régóta húzódozó vitáról: az angolok csatlakozásáról a közös piachoz. Az Egyesült Államok kormánya most minden befolyását latba veti, hogy siettesse Anglia belépését s ezt követően a NATO gazdasági alapépitményévé változtassa az európai gazdasági közösséget.

De az Atlanti Szövetség miniszterei megvitatták a kelet-nyugati viszony döntő kérdéseit: hogyan, mikor és miről tárgyaljanak a Szovjetunióval a függőben levő nemzetközi problémák megoldása végett. (Leszerelés, Berlin, stb.) Ezt a vitát a kuba válság eseményei is befolyásolják: a NATO uraira sem maradhatott hatástalan, ami a nyugati világ közvéleményében mély nyomokat hagyott. A Szovjetunió bizonyítottan politikájának békés céljait, s ezzel új kedvező légkört teremtett a tárgyalások számára.

Persze lesznek a párizsi NATO-palotában, akik úgy vélik, hogy továbbra is az „erő helyzetéből” kell az atlanti nagyhatalmaknak tárgyalásokba bocsátkozniok. Ugyanazok nyilatkoznak így, akik 1959 végén a NATO erejének fokozását — a nemzetközi enyhülésre hivatkozással sürgették. Ez a politika vezetett aztán az 1960-as csúcsstaláló megtorpedozására.

Végül nem kétséges, hogy a nyugati államok adófizetői, akiknek a zsebéből a NATO újabb milliárdokat akar kiemelni, mindinkább megelégednek a felesleges, veszélyes és bűnös fegyverkezési hajszát. A közvélemény fokozódó ellenállásának akart-e elébe vésni Acheson volt amerikai külügyminiszter. Kennedy

mai egyik tanácsadója, amikor a napokban kellemetlen lezárásokat vagdosott a NATO-államok vezetőinek fejéhez. West-Pointban elmondott beszédében még azt is felhánytorgatta, hogy az Atlanti Szövetség tevékenységét hosszú időn át a katonai készülődések merítették ki s ezek végül is öncélúakká váltak...

Pálffy József

A Magyar Likőripari Vállalat

Értesíti T. vevőit, hogy az év végi leltár végett 1962. dec. 18-tól 1963. január 3-ig üres palack és láda átvétel nem végez. Az árukihordó tájára-atok az ünnepet megelőző napokon bonyolítjuk le. A január 2-ára és 3-ára eső túrákat 4-én és 5-én végezzük. Ezért kérjük t. vevőinket, megrendeléseiket f. hó 18-ig telepünkre juttassák el.

Vezetőség

803

GERENGÉR MIKLÓS: Vadgalambok

(KISREGÉNY)

XVII.

A faluban híre szaladt, hogy az öreg Kustán megboldult. Vasárnap estére bizonyosságot nyert a kóválygó mendemonda. Az ötbalakos, fehér falú ház, amely hetek óta a harag bizalmatlan csendjébe burkolózott, egyszerre a bomlott ricsaj tanyája lett. Meghökkenett fények ragyogtak az udvaron, a karbidlámpák hideg tüze úgy vakított, ahogy a boszorkányok és ördögök tivornyai szoktak megjelenni a babomás vénék képzeletében.

Idős Kustán Dániel az ezüstlakodalomát tartotta. Mogyorva, hallgatag bánata hirtelenül pogány duhajtságba esapott, mihelyt eltávozott Dani a faluból. Sokat járt az utcán, hangosan beszélt és minden semmiségre nagyokat nevetett. Harsány legénykedéssel hívta barátait a lakodalomra, mondván, hogy kötelessége megtartani, hiszen úgys kiszaladtak az időből, mivel negyvenhatban, a valódi évfordulón egyéb gondoljai voltak minden becsületes magyar embernek.

A varázsló sem intézkedhetett volna gyorsabban. Tegnapp még semmi, ma meg patkóvá sorakoztak az asztalok a tiszta szobában, a hófényű damaszt abroszokon a borosüvegek arany körtéi sorakoztak, süteménykaszlag magasodtak az oszlopok tálakon, fodros kötényű leányok hordták be mennyezői ünnepélyességgel a csigalevest. Kiborotválkozott, pödrött bajszerű parasztkok ülték végig az asztalok hosszát, talpig feketében. Középpont a házigazda feszített vállas alakjával, bozontos fejével. Jobbján a feleséges kuporodott sötét-kék tafota ruhában. A ropogós keilmén úgy derengett a szöveget mint, mint a halotti koszorúk selymén az elmosódott felirat ezüstje. Maga

is halottra hasonlított, arca fakósárga volt, akárcsak az árpaszalma színe, dermedt vonásai a koporsóban sem lehettek volna közönyösebbek.

Mellette annál vidorabban nézelődött Karcagi úr, a jegyző. Bordó csokornyakkendője, középpont elválasztott haja bohémas külsővel ruházta fel, úgy festett, mint-ha réges-régi vándorkomédiások felejtették volna itt. Szomszédságában a plébános ünnepélyeskedett, hatalmas orrán pirosan fénylettek a borvirágok.

Kustán Dániel balján a kegyerespajtás, a jóban, rosszban osztozó barát, Kulcsár Bertalan foglalt helyet. Ünneplő ruháját kihátja, gyolcsinge gömbbé formálódva feszült pocakjára. Kékespiros arca elégedettségről tanúskodott. Sándra tekintetével végig-végigpásztázta a vendégsereget és barátját dícséző gondolatokkal illette, hogy az öreg Kustán nem hívott meg akárkiket, egytől egyig az elsorvasztott kisczadapárt hívtai vannak jelen.

A sarokban, Szűz Mária koronás, kék palástos képe alatt cigányok szelídítették hangszereiket. Kustán intett nekik megvető tekintetével, hogy kezdjék. Erre megigazították vásott nyakkendőjük zsiros csomóját, egymásra néztek átszellemülten és vigyázz-állásba merevültek, így várták, hogy a vendégsereg fölemelkedjen helyéről. Amikor teljes lett a csend és csak a csigaleves kontyos göze gomolygott a mennyezet felé, hamis melódiaival, de annál nagyobb szívvel járszani kezdték a Himnuszt, idős Kustán nekifohászkozott rekedtes hangján:

— ...a magyart, jó kedvel, bőséggel...

A síránkozó ének bátoratlanul terjedt, mire a jegyző

erélyesebben zendített rá. Mélabús zümmögéssel fejezték be a Himnuszt, utána még talpon maradtak néhány pillanatra és miután leültek, nem tudták, hogy mihez kezdjenek magukkal. Érezték, hogy valami nincsen rendjén. A híresztelésre gondoltak, miszerint idős Kustán Dániel meghabarodott, s kis-sé félni kezdtek, hogy hátha mégis igaz a puszomág.

Kulcsár Bertalan észrevette a titkolt bizonytalanságot. Főállt, pocakját az asztal széléhez nyomta és beszélni kezdett.

— Kedves házigazdánk, kedves mindnyájunk! Sokat voltunk mi már együtt, hol így, hol úgy. Akár vigadoztunk, akár szomorkodtunk, Kustán Dánielre mindig úgy néztünk föl, mint a falu legjelesebb gazdálkodójára. Senkit nem akarok megbántani, magamat se cseplőm le az-zal, ha az én drága jó barátomat példaképnek nézem. Ilyen embernek sokáig kell élni. Melléje kell állni. Hadd érezze, hogy nincsen egyedül. Igyunk hát az egészségéért. Tisztelendő atyám, áldja meg ezt a szeplőtelen házaspárt, mi meg kívánjuk tiszta szívből, hogy az aranylakodalomról egyikünk se hiányozzon, sőt, inkább az is legyen itt, aki most a legjobban hiányzik.

— Éljen, éljen! — kurjantottak néhányan, mások óvatosan helyeselték.

— Igazi költői beszéd! — rikkantotta a jegyző és nagy elismeréssel bólogatott a pap felé.

A plébános nem fogadta el a bizalmaskodást, inkább félrefordította húsos fejét. Méltóságtejesen felállt, szemét lehunyta, kezét imához illesztette, de úgy, hogy ujjai rácsosan szétálltak.

— Krisztus békéjét kérem a ház lakóira! — fohászko-

dott éneklően. — Atyánk, a mindenható Isten szereteteit választja ki a szenvedésre, hogy azután annál hálásabb szívvel örvendjünk az örök boldogságnak. Ránk a megpróbáltatás napjait osztotta. Legyen a hitünk páncél, vigasz a meggyőződés, bástyánk a közösség, őrizzük meg testvéri összefogásunkat és akkor a poklok kapui sem vesznek rajtunk erőt. Szűzanyám, Te, aki végigjártad az anyai gyötrelmek tövisei útját, könyörögj érettünk. Úl köztünk egy asszony, aki megismerte a Te fájdalmadat. Csak egyetlen igalmal pillantást vess rá, hogy csilapulhassanak szívének kínjai...

Sírt mindenki. A cigányok gyászos pofával, suta mozdulattal tartották a hegedűt. A jegyző csak mímelte a meghatódást, bamba pofával egyenesedett az asztal fölé és vékony tyúknyakán szorosan érezte a csokornyakkendő.

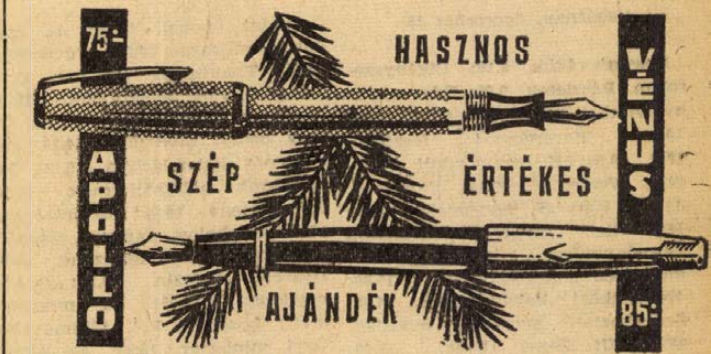
Lomha, bizonytalan csend volt, mindössze a szék recscent, amikor leült a pap. A borongó várakozás közepébe belezuhant Kustán Dániel nagy ökle.

— Egésze meg a tűz az ellenségeimet! — kiáltotta dörmögve. Ósz, zordon fejt úgy tartotta, mint az ítélt isten. Szeméből kegyetlen villámok nyilaltak. Utána meg úgy robbant belőle a váratlan nevetés, hogy a vendégek beleborzongtak.

Asszonya idegenül csodálkozott rá, a kendő sötét ereze mögött az eltávozók szürke döbbenete húzódozott arcára. Nem sírt. Múlt eszméletében csak annyit érzett, hogy semmi köze senkihez, se az emberéhez, se a lakodalomhoz. Feje lehanyatlott, könnyű teste a jegyzőre zuhant.

Mire magához tért, üresen és bután tétlenkedtek a székek a szobában, egyetlen lámpa égett, a szomszédszszony vízesruhát tartott a homlokán. Ismerkedőn, bátoratlanul támolygott a tekintete, mint aki ezer esztendő messzeségéből érkezett vissza.

(Folytatjuk.)

Rádió-televízió-háztartási géptulajdonosok

FIGYELEM!

Vállalatunk továbbra is mindent elkövet t. megrendelői igényeinek kielégítésére. Mind vidéki, mind helybeli megrendelőinknek a legnagyobb készséggel állunk rendelkezésére.

12-56 telefonszámon történő bejelentésre a helyszínre kiszállunk.

Szakszerű és gyors

televízió, rádió, mosógép, centrifuga javítást végzünk.

Salgótarjáni Vegyesipari Vállalat

(Szabadság tér 5. sz.)